

FOMENT

DIARI NACIONALISTA REPUBLICA

Preus de suscripció

REUS... Pies. 1'50 al mes.
Fora... 4'50 trimestre
Estranger... 9

Número solt 5 céntims

Anuncis segons tarifa

ANY XI.

REUS, DIUMENGE 10 DE DESEMBRE DE 1916

Núm. 282

GRAN HOTEL DE LONDRES

HOTEL DE PRIMER ORDRE

:: Habitacions amb telèfon urbà i interurbà :: Habitacions amb banys, dutxes i telèfon ::

S. GIL VERNET

METGE CIRURGIA DE L'HOSPITAL DE STA. CREU.—EX PREPARADOR

ANATÒMIC PER OPOSICIÓ DE LA FACULTAT DE MEDICINA

Cirurgia :: Matriu :: Vies urinaries

Especialitat en la curació de les hernies

Consulta de 6 a 9

Carrer Nou de Sant Francesc, 5, pral. - BARCELONA

OSTRES

Les Verdes de Marennes a 2

Se'n serveixen
al BAR

Sagalá

Carrer de Sant Joan, 1-REUS

pessetes dotzena i les acreditades d'Arcachón a una

Se lloga la Tenda, amb segon pis, del carrer de la Mar núm. 38, cantonada al de Mercería (abans antiga tenda de tocino de Joan Baiget).

Per a informes en la mateixa casa, pis principal.

Associació reusenca de caritat

Amb el fi d'aunar parers, d'ajuntar voluntats i esforços encaminats a la creació d'una institució caritativa en nostra ciutat, el prop passat dijous se reuniren a l'Hotel de Londres en fraternal àpet convidats per nostre estimat amic i benemerit patrici l'ex alcalde popular don Evarist Fábregas, representacions de totes les tendències que integren la vida social de la nostra ciutat, autoritats, premsa i distingides senyores i senyorettes.

Hi assistiren: Alcalde accidental, senyor Magriñá; comandant militar, coronel senyor Moreno; jutge de primera instància, senyor Hidalgo; pel director de l'Institut, el senyor Porte; per FOMENT, nostre company senyor Massagué; pel «Diario de Reus», el senyor Pagés; per «Las Circunstancias», el senyor Pallejà; per «La Justicia Social», senyor Recasens; per «La Veu del Camp», senyor Banús; per «La República», senyor Clarasó; pel «Semanario Católico», senyor Ferré; per «El Consecuente», senyor Sardá Ferrán; pel «Boletín de la Cámara de Comercio», senyor Cachot; per «El Radical», senyor Cabeza; pel «Boletín de la Asociación de Médicos», senyor Grau; per «Heraldo de Reus», senyor Fort; pel «Magisterio Tarragonense», senyor Fortuny; els senyors don Alexandre Fries, Pere Cavallé i Evarist Fábregas.

Les senyores donya Teresa Prats de Fábregas, Mariana Tassis de Ferrando, Delfina Pujol de Marca, Isabel Llagarguis, Teresa Trillas, Magdalena Pedret, Josepa Aguadé, senyorettes Tula Pascó, Nativitat Aluja, Antonia Tassis i Roseta Faure.

El menú amb que l'esplendidesa de l'amic Fábregas obsequià als comensals fou el següent, servit amb tota la

cura a que'ns té acostumats el propietari de l'Hotel:

Encurtits variats

Canelonis Rossini

Filets de Lenguado, Gratin

Solomillo de Badella Victoria

Pernil i Pastell trufat

Capons del Prat, rostits

Biscuit glacé

Sarah Bernard

Pinya Americana

Fruites i Meló gelat

Café Moka, Licors i Havanos

Vins

Diamant

Bilbaïnes, claret

Xérès, Selecte

Extra Codorniu

Al destapar el xampany s'aixecà en mig de forts aplaudiments el senyor Fábregas qui oferí l'àpet i explicà el per què del mateix. Digué que unes senyores l'hi havien exposat l'idea de fundar una associació per a socórrer als menesterosos. Com que l'ideia l'hi agradà va prometre'ls hi el seu apoi i junt amb uns amics com els senyors Cavallé i Fries s'havien preocupat d'estudiar la bella iniciativa de aquelles senyores la qual creuen deu ésser portada a cap; fent que aqueixa associació que deu ésser filla de l'esforç de tots i es nomenarà «Associació reusenca de Caritat», tingui l'apòi de totes les colectivitats, sens mirament de tendències, que integren la vida del nostre poble. Es per això que a tots hem cridat en aqueix acte puig crec que si hi mancava l'esforç d'un sol, fracassaria. Exposa l'obra que en un principi deu ésser la futura «Associació», com la de procurar roba per aquells sers que arriben al món sens que els seus pares puguin proporcionar-los-hi, fent

que no morin de fred; aixímateix procurar-los-hi l'aliment necessari mitjançant la constitució de la benèfica institució coneguda per *La gota de llet*. Acabat de procurar pels petits hem de preocupar-nos dels grans; hem de donar menjar al qui té fam, vestir al despullat, aixugar llàgrimes...

Per això és constituirán dos Juntes Directives, una formada per senyores i altra per homes. Després una Junta Consultiva integrada per les autoritats, degà dels mestres, degà dels metges, etc.

S'ofereix la cooperació econòmica de totes les entitats de Reus a les que diu farà una visita per a demanar que cada junta respectiva nomeni del seu si un individu per a formar part de la Directiva.

S'ofereix l'apòi de les autoritats i diu que s'ha de fer de manera que el poble tingui l'estòmec plè car així tindrà el cap clar. Protegiu la beneficència, treieu la fam i el fred dels cosos sinó totes les vostres iniciatives seran estèrils. Pensau que sens abans fer això no vosserà res possible.

Acaba donant mercés als assistents i diu que si tots contribuïm an aquesta obra sentirem la satisfacció del deure complert.

(Grans aplaudiments premien el brillant parlament del nostre distingit amic.)

El senyor Cabeza parla en nom del setmanari tradicionalista *«El Radical»*. Diu que es catòlic, apostòlic i romà, que Deu va dir que'l qui no fa caritat no es pot salvar, i és per això que nosaltres diu—ens hem d'adherir anaques a obra de caritat.

En Josep Recasens diu que en nom de la premsa de l'extrema esquerra se posa al costat del senyor Fábregas per a fer no una obra de Caritat sinó de humanitat.

Mossèn Salvador Ferré, pel *«Semanario Católico»*, s'adhereix a lo manifestat pel senyor Fábregas i fa vots per a que Deu li aumenti la caritat.

En Banús Sans, de *«La Veu del Camp»*, s'adhereix a l'obra iniciada i ofereix l'apòi dels seus amics.

En Clarasó, en nom de *«La República»* i dels radicals de Reus, posa a disposició de l'Associació el lloc destinat a escoles de la Casa del Poble.

El senyor Sardá Ferran, en nom de *«El Consecuente»*, i en castellà, explica el pas de Jesucrist per la terra fins a la seva mort i s'adhereix a l'obra que's vol emprendre.

En Massagué diu que parla en nom del diari *FOMENT* l'història i la vida del qual ha anat tants anys ligada amb la de l'amic Fábregas. Per això el tenir l'obra que's tracta de realitzar el apòi del senyor Fábregas, fà que nosaltres no tinguem necessitat d'adherir-nos, puig que ja sab l'amic Fábregas que's seus pensaments són els nostres, que's seus ideals són els nostres, i en aquesta obra filla d'ell no cal dir que li aportarem el nostre concurs.

El senyor Pallejà, diu que parla acabat d'haver-ho fet els de l'esquerra i els de la dreta, i ho fa en nom dels possibilistes que no són de l'esquerra ni de la dreta, sinó del mig. Que no ho ha consultat als seus amics, però creu que no negaran el seu apòi a una obra tant gran que per ésser gran tenia de ser filla del Fábregas. L'obra d'avui és una obra de caritat, però un altre dia no hi haurà necessitat de fer-ne per que tothom viurà una vida esplèndida.

El senyor Pages, del *«Diario de Reus»*, s'adhereix a l'obra que's proposa, que—diu—no sols enlaira al senyor Fábregas si no a tot el poble de Reus.

El senyor Fortuny, pel *«Magisterio Tarragonense»*, també s'adhereix.

El senyor Fries, diu que les senyores que s'han empres aquesta gran obra es van recordar que ell, havia proposat obres d'una faisó semblant i per això van sol·licitar el seu concurs.

Refereix l'obra que està fent l'instlució de *La gota de llet*, mimvant la mcrtrandat infantil. Diu que's necessiten tres voluntats: la dels metges, la de les mares i la de la premsa, sense la qual no és possible fer res.

El senyor coronel, amb un brillant parlament interromput diferents vegades pels aplaudiments, saluda a les senyores, sense les quals, diu, no hi ha res possible. El senyor Fábregas, amb l'esponja de la caritat ha esborrat maneres de pensar, ajuntant parers. Les idees deuen sostindre's, fins amb la sang si es necessari, però davant de la hermosa obra de caritat que's va a realitzar no pensem ni amb *«Las Circunstancias»*, ni amb el *«Diario de Reus»*, ni amb *FOMENT*; posem-nos tots al costat del senyor Fábregas.

Acaba diuent que la dona ens té de dirigir amb els sens impulsos.

El senyor jutge creu que'l senyor Fábregas l'ha convidat com a jutge, i com a tal—diu—vaig a fer justicia.

Al-ludeix al donatiu fet pel senyor Fábregas al Centre de Lectura, i diu que altra cosa seria de Reus si altres que poden, fessin lo que fa ell.

Creu que si que's té de mirar d'on venen els homes per a veure amb qui bandera s'arriba primer.

Diu que bé és innat en l'home i que illi ont hi ha quelcom de gran hi té que haver la dona. Amb ella i el dinar, es pot socórrer to, inclòs a Rumania.

Al senyor Fábregas li diu que tingui molt cuidado amb la nau que té de manar, puig si mar que ha de creuar es ple d'esculls, que són els diferents partits; i no n'hi ha prou amb el cor, sinó que és necessari el cap.

Per a fer justicia al senyor Fábregas no s'atreixea a dirigir-li mots; prefereix agafar el diccionari de la llengua castellana i el de la no menys hermosa llengua catalana i tirar-los-hi damunt.

El senyor prior al-ludeix a l'obra que aquests dies està realitzant al Seminar el senyor arquebisbe de Tarragona, i diu que les obres de caritat sempre seran apoiaades per l'iglesia.

El senyor alcalde. El senyor Magriñá comença saludant a les senyores. Diu que la Corporació Municipal secunda

ra aqueixa obra no amb la mida de les seves forces, sinó excedint-se, fent així que es realitzarà.

El senyor Frias, diu que les senyores que s'han empres aquesta gran obra es van recordar que ell, havia proposat obres d'una faisó semblant i per això van sol·licitar el seu concurs.

Refereix l'ajuntament, un dels serveis més ben atesos, i entrega l'iniciativa d'aquell a l'obra que aquí es comença, de la que en pot sortir la pau de la ciutat.

Dirigeix una abracada de germanor a tots i acaba donant mercés per haver-lo honorat president aquell acte.

El senyor Fábregas clopu l'acte amb aquestes paraules:

—Merce, mercés i mercés. Sortim d'aquí convencuts de que portareme a cab aqueixa obra; i ara, a treballar.

Entre efusives estretes de mà i comentaris favorables a l'idea que s'acabava d'exposar, anà desfilant la concorrencia, satisfeta d'haver assistit a l'acte que podríem dir-ne col·locació de la primera pedra de l'edifici amb que el nostre entranyable amic senyor Fábregas vol obsequiar al seu poble i als menesterosos, pels quals sempre ha sentit un amor sant.

FOMENT se sent orgullós de poguer comptar entre els seus a un home del cor i la bondat del senyor Fábregas, i no cal dir que secundarà amb tot el seu esforç l'obra per ell iniciada.

El gest exemplar de N'Elvira Fremont

Amb tota veritat pecarem d'injustos si deixàvem en silenci el gest francament exemplar que acaba de tindre la notable actriu refusant la contracta que li ha ofert l'empresa del Teatre Price de Madrid per a seguir exclusivament coreuant el teatre de la nostra terra.

Aquest gest d'hermós orgull és digno dels més grans elogis tenint en compte l'estat actual de les coses. Quantes actrius no s'haurien volgut trobar al seu lloc per no fer-se pregat una sola vegada i cap a la Cort falten artistes? Ne trobarem moltes de la valúa de la Fremont que davant del neixi que representa l'ingrés de primera actriu en un dels principals teatres de la capital espanyola tinguessin la magnanimitat de la renúncia en atenció al Teatre Català? Diguem-ho ben alt: si ns proposavem comptar-les amb els dits, d'una més sola, encara ens en sobrarien. Per a fer més evident el valor d'aquest gest, no's deuen oblidar dues grans coses: el període crític que encara està atravessant el nostre teatre i la gran seducció que representa per a una actriu de les duts de N'Elvira Fremont una contracta com la que amb tanta dignitat com patriotisme ha tingut l'heroisme de menyspreuar.

Si volem indagar les raons del fet que ns ocupa, ens trobarem ben tost en que són axiomàtiques. No en va l'Elvira Fremont hi ha nascut actriu catalana, no en va néss de raça, no en va ella ha sigut criada entre incomodats d'escenaris de la nostra terra. Ella, que sens dubte tota la seva infantesa està íntimament lligada amb aquells escenaris primitius, senzills, que bé podem dir-ne classics, on esclataren com mèses flors d'hivern les prime renques i ingènues comedies catalanes, com voleu que no senti afecte per lo que avui tenim orgull de dir Teatre Català? Quants cops aquesta gran actriu no's deu haver rendit morta de son sobre els fustatges decoratius mentre la gran Antonia Verdier estaria recitant llargues tirades de versos pitarrerescos? I quants vegades no la deuen haver despertat els frenètics aplaudiments que un públic patriòtic i ple de fe tributava a la que avui pot ostentar molt honrosament el timbre de veterana de la nostra escena?

D'aquests sediments s'ha format la Elvira Fremont. Veient-la, parlant-li, trobem en ella un doll de poesia. Tan armónica, tan perfecta, sembla talment una *Madonna* de l'escola florentina. Si'l divinal Da Vinci l'hagués coneguda, qui sab si avui el món de l'Art comptaria amb dues Giocondes. Es verament l'imatge víva del nostre Teatre. I, no trobem vosaltres que al costat de tot això, al costat d'una cosa tan perfecta en tots conceptes, lo mercenari no està en el seu lloc? Recordeu-la per un instant en alguna de les obres que ella s'hi pugui lluir. L'autor haurá pogut dibuixar el personatge, mes ella l'encaixa amb tota realitat; ben diferent de lo que veiem en molts artistes de teatre, que lo que fan és disfregar-lo tarí sols i massa.

I encara podem dir-vos més coses per a demostrarvos palesament fins on arriba el seu gran amor pel nostre Teatre, el respecte que té pel seu nom il·lustre. L'Elyira Fremont, trobant-se molts cops sense contracte, ha sigut demanada amb pròdiga sol·licitud per anar a representar vodevil, essent esplèndidament remunerat el seu treball. Doncs ella ha fet lo que en el seu lloc no ha fet cap actriu catalana. Ha preferit anar d'actriu amb colles d'aficionats

per aquests mòns de Deu, abans que'l seu nom se vegés tacat en la ressenya d'algún abort desmoralitzador.

I és que aquesta artista, la vida que dona als personatges, és la seva propia, no és de mercat. Els viu els personatges, hi resol un cas de fusió espiritual. La Fremont se sentirà forastera com cap altra fora del radi de Catalunya. Sentirà anyor, i la vida que li demanarien altres figures de diferent llenguatge i en distint ambient, tindria d'emmatllevar la.

Tot això i altres més coses que si no interessarien al llegidor són de forsa valor i prou sapigudes entre'ls que'n preocupe la cultura catalana, han determinat la redacció d'aquestes quattroilles per a endreçar-les abans que a ningú, als autors de casa nostra.

Sou vosaltres, dramàtics catalans, els qui teniu de sapiguer agrair el gest de la nostra Elvira quan sigui la seva hora. Vosaltres sabeu més que ningú els agravis que amb massa freqüència reb la nostra Escena per part dels actors, i vosaltres se n'haveu dolgut forsa i ho haveu recordat més encara. Doncs bé, vosaltres pecareu de desagraïts, de manca de cavallerositat, si a la seva hora no teniu present el nom d'Elvira Fremont. Ara que sembla va a renaixer el Teatre Català, que'n podrem dir el despertar d'un mal somni, vosaltres, autors, teniu el deure i el poder de remerciar dignament a la primera actriu catalana. El primer lloc de la millor companyia que's constitueixi de Teatre Català, la Fremont den ocupar-lo sense regatejar-li un mínim.

Les seves grans condicions d'artista avui han arribat a fer-se quasi indistibbles.

Rebi la nostra més afectuosa salutació la genial i magnánima artista que per honor seu i de nosaltres es diu Elvira Fremont Verdier.

ETTORE.

Acotacions

PARÍS-BUCAREST

El bon germanófil pot creure, davant les relatives victòries alemanyes, si aquest exèrcit no segueix els destins de les espases napoleòniques, possades avui en mans d'un Mackensen, per exemple. I la presa de Bucarest li exalta aquesta creença, i recrudeix la seva passió imperialista. I si aquell raid principal i únic d'aquesta guerra que anava des de Francfort a París va fracassar,—deu dir-se amb inusitada alegria el bon germanófil,—Bèlgica, Serbia i ara Rumania be supleixen París, encara que els soldats germànics maniobrin a l'inversa.

Si, si per a ells, les nacions petites que s'han oposat al seu pas i que han conquistat durament, be valen París, o, al menys, treuen aquestes victories el dolor d'aquella trascendental derrota de les riberes del Marne. Però, no obstant, ja saben que París val més, que solament París era l'objectiu de aquesta guerra, perque mentres ell visqui, les idees de prussianització tindrà una valla infranquejable. I la ciutat-llum, l'imperi del món, representa el cop de la França i el cervell de l'univers, és el lloc on irradien les idees generoses i nobles, aon naixen totes les grans accions de llibertat i de justicia, on s'hi realitzen totes les proves més admirables de sacrifici i de valor... S'ha dit que França és la capital del món i els demés pobles unes províncies franceses: per això els homes la tenen per una segona patria i s'inspiren per ella, com un fill llunyà de la mare plena d'amor i de tendresa. Tots els homes suspiren per tu, menys els d'aquest centre d'Europa que envejen el teu saber i la teva supremacia. Era

per aquests mòns de Deu, abans que'l seu nom se vegés tacat en la ressenya d'algún abort desmoralitzador.

per això que ells rondaven París, perque sabien que París era un final de la guerra, perque sabien que quan caigües sota els seus peus fóra una hecatombe més que un desastre i, com aquell de Waterloo, només fóra possible que pels espais tranquil·ls de la França un meteor hi posés un signe malestrug. Però no fou així, i París viu, París governa, París continua ésent l'imperi del món. Però per a què ell sigui el que és i el que ha sigut, enormes sacrificis cosa, i les nacions i els pobles i els homes els accepten heroïcs i tots gojosos de sentir sobre la llur carn les picades de voltors. Enric IV podrà modificar la seva frase: París ja no val una missa. París, avui, ja val mig món.

FEBUS.

Perdoneu-los, Senyor..

Als possibilistes, o escurrialles del possibilisme que per inèrcia encara es mouen i donen l'impressió vaga de que existeixen, els molesta, els causa enuig l'encertada i patriòtica gestió dels nostres amics, dels nostres representants en les Corporacions públiques. Així al donar compte en «Las Circunstancias» de la falaguera nova de haver-se concedit per la Diputació 12 mil pessetes en calitat de subvenció per a l'any vinent a la Casa municipal de Caritat de Reus, no poden dissimular el seu descontent, i per compte de expressar la seva satisfacció com a vers patriotes i aimants de la ciutat, empleien ironies de dubtos gust, com la de que «se acordó dar las gracias a la señora Mancomunidad» i insidies com la que segueix: «esperamos que con ese aumento en la consignación de Beneficencia habrá margen para incluir en las listas de asistencia gratuita domiciliaria otras setecientas familias más o menos patrióticas».

En aquestes paraules de «Las Circunstancias» es posa de manifest tot el despit dels possibilistes, tota la seua contrarietat davant de lo conseguit en benefici de Reus per nostres representants en la Diputació i en l'Ajuntament, i de passada tampoc poden dissimular, encara que no hi vingui a tom, la seva antipatia fonda al servei humanissim de l'assistència pública domiciliaria. Preferen ells trodir content a un amic en una minsa part de sos negocis, en quelcom que no l'ha de fer anar malament ni bé i que a fi de comptes qui ho carrega, és el públic que assisteix als espectacles, en l'hora que cerca esbarjo i expansió i en que potser l'infortuni se cenyex en qualque llar dels desheredats de la fortuna; preferen, diem, aquella satisfacció a l'egoisme o mal entès amor propi d'un de la colla, a veure guarits en part els sofriments dels pobres desvalguts, dels qui per manca d'auxili de la ciència sucurenben en un ambient de tristesa i abandó amarguissims.

Ecls, els menjits amics del poble, els de la colla de la gana, no perdonaran mai als nostres amics la creació d'aquell servei generosíssim, d'alta filantropia; per que és quelcom que evidencia l'abandó en que tenien al poble, durant el llarg temps de son domini. Cosa quelcom semblant els hi ocorre amb la subvenció de la Diputació a la Casa de la Caritat, de moment ja no poden dissimular el seu enuig per aital concessió i seguirán essent-ne més els seus de tractors, procurant a manca d'arguments per a combátrela—per que ja seria el comble de la desfatxatés, ridiculitzar-la, fent xistos de mal gust i llençant insidies de mal genre. Ecls son així, barbrament apassionats, sense seny ni continència.

Altres, en casos semblants, fins per

pudor, dissimularien el seu enuig; però ells, no; ells no poden dominar-se i a han de mostrar-se fatalment amb tota la seva petitesa d'esperit, amb tota la seva insignificància mental.

Com sigui que's nostres amics han conseguit, amb tant poc temps d'influència i ascendent en la Diputació i en l'Ajuntament, co que ells no conseguiren amb trenta anys de domini local i provincial, perque ni sisquera se'n havien preocupat, prenen-se, com aquell qui diu, «a títol d'inventari el govern i l'administració pública; d'aquí que no's puguin perdonar aquest nou exemple, que ls confón i els avergonyeix, de desvetllament i preocupació per a la cosa pública, eficient i positiu..

«Ah—escriu «Las Circunstancias» referint-se al telefonema rebut per l'Alcalde donant-li compte d'haver votat la Diputació la susdita subvenció firmada per Vidiell, Borrell y Alimbau.» Així com si pels personatges de «Las Circunstancias», fossin ningú o quasi ningú els firmants del telefonema. D'aquesta manera tant ignoscents i tant inculta s'esbargeixen els possibilistes contra els citats diputats provincials, per la seva gosadía en servir a Reus i son Ajuntament, sense permís dels possibilistes.

Ademés, tracten de mofar-se de l'Alcalde accidental, perque quan ne donà compte en sessió ells ja coneixen el telefonema des de la tarda; però amb tot i coneixer el telefonema des de la tarda i haver-ne donat compte l'Alcalde accidental en la sessió, demostren els possibilistes que no s'entreeren, per quant atribueixen l'acord a la Mancomunitat, quan aquesta no hi té res que veure i es cosa exclusiva de la Diputació.

Finalment, allò de donar les gracies a la «señora Mancomunidad», que és una ironia saguant per aquell ex-regidor tant pintoresc de la fauna possibilista, que en Consistori acostumava a dirigir-se, quan havia de fer algun prec, a la senyora Comissió: demostra que la seva passió li porten fins a veure amb disgust i veritable rancunya l'actuació de la Mancomunitat de Catalunya en quant pugui beneficiar a Reus.

Pobra gent, si no saben lo que's diuen ni lo que's fan, cegats per l'enveja i el despit!

Pels voluntaris catalans a l'exèrcit francés

Suma anterior 227

Agustí Gil	3
Josep M. Miracle	1
Romà Ferré	1
Agustí Cibiac	1
Josep M. Torroja	1
Pere Rius	1
J. B. T.	1
Robert Anglés	2
F. P.	5
X. Y.	10
Josep Feliu	1

Pessetes 254

Segueix oberta la suscripció en el F. R. N.

El president de la Joventut Nacionalista Republicana ha rebut la següent lletra del president de la Lliga N. Catalana, de París:

«Rebut els exemplars de FOMENT amb llistes de suscripció pels voluntaris catalans. Nostres cordials felicitacions. Particularment els hi diré que havent fet la mateixa intensa propaganda a tot Espanya pels voluntaris de cada regió, cap d'aquestes no ha fet encara res, no s'ha després d'una miserable pesseta pels seus heròics regionals. Una vegada més Catalunya dona el bon exemple, que no es ja segoi.

Díaz Capdevila».

Informació

Ahir a la tarda fou conduit a sa darrera estada el cadàvre de l'industrial d'aquesta en Josep Carbonell Freixa, a qui la mort el sorprengué sobtadament el dia abans en sa casa de camp d'aquest terme municipal.

Rebin el seu fill i néts, tots ells amics nostres, i demés família l'expressió de nostre sentit pesam.

El millor assortit de rams de flors per a balls, a preus limitats, és a la perfumeria LA FINURA, Llovera, 28, Reus.

Un carro de l'agència de transports dels senyors Folch i Fábregas a l'ésser ahir al matí al primer pont de la carretera de Tarragona, l'ajudant del carreter que'l guava intentà pujar a dalt reliscant-li el peu amb tant mala fortuna que anà a parar dit ajudant sota la rodà del vehicle, passant-li aquest pel damunt i deixant-lo mort a l'acte.

Al poc rato s'hi personà el Jutjat d'instrucció ordenant l'aixecament del cadàvre i després conduït a l'Hospital civil.

L'infortunat obrer s'anomena Bonaventura Seró Cuadrat, veí d'aquesta ciutat i habitant al carrer Camí de Misericòrdia, 2, segon.

En la funció que aquesta tarda se celebrava en el Teatre del Centre de Lectura, se posarà en escena, a preus de gran nombre de senyors concorrents, el sempre aplaudit drama en 3 actes, original den Pitarrà «Lo ferrer de tall».

Acabarà l'espectacle amb el divertit sainet en un acte «Messalina».

La funció de la nit, en el mateix teatre, està dedicada al notable escriptor, nostre distingit amic en Josep Pous Pagés i es posarà en escena les hermoses produccions d'aquest autor «L'endemà de bodes» (comèdia en 3 actes) i «Un cop d'estat» (comèdia en 1 acte).

Es de creure que, com de costum, ambdues funcions se veuràn extraordinàriament concorregudes.

SABATERIA AL BUEN GUSTO
Rebuts els nous models en calçat per a la present temporada a preus reduïts.

ARRAVAL DE SANTA AGNA, 19.—REUS.

En la Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, durant la pròxima setmana se trobarà de torn el vocal de sa Junta de Patronat, don Joan Vilanova.

Ahir a les 11 del matí una veïna d'aquesta ciutat caigüé de l'acera del carrer de Pi i Margall, produint-se una forta contusió al musle que fou precis traslladar-la al seu domicili de l'arrayal de Santa Agna, en carruatge.

Fou assistida pels metges senyors Sans i Durán.

Avui tarda i nit hi haurà grans sessions cine al teatre Fortuny, Sala Reus i Kursaal, trebant-hi en aquest últim l'atracció «Trio Mexican».

ENRIC DARNELL
CORREDOR DE COMERÇ COL·LEGIAL
Arraval Sta. Agna, 26.—Telefon 146
Descomptes.—Negociació de lletres.—Valors.—Cupons.—Monedes

i bitllets estrangers.
Intervenció de tota classe d'operacions en el Banc d'Espanya i Banc de Reus

Pels inspectors d'arbitris d'aquest Ajuntament, ahir foren decomisats 14

Instal·lacions elèctriques amortisables

PER ENCARRECS A TOTS ELS LAMPISTES DE REUS

kilos d'embutits i carn fresca de tocino, que procedents del veí poble de Castellvell se tractava d'introduir frau dument en aquesta ciutat.

A la recreativa societat La Palma, aquesta tarda s'hi celebrarà ball.

Hem sigut invitats a la conferència que sobre la telegrafia sense fils donarà avui, a les nou i mitja, al Centre Catòlic, nostre company en la premsa, el doctor don Carles Cardó, professor de l'Universitat Científica de Tarragona.

Agraïm la deferència.

LA VANGUARDIA

DIARI INDEPENDENT

Per a anuncis, suscripció, venda, repart i demés, dirigir-se exclusivament a corresponsal, Josep Deu, arraval baix Jesús, 8, accessori, fonda «La Vanguardia». — REUS.

Amb el títol de «Parlotejos anecdòties», properament inaugurem en aquest diari una secció que anirà a càrrec d'un volgut amic nostre i que firmarà amb el pseudònim *Ettore*.

En aquesta secció, el citat amic hi anirà publicant una espècie d'intervis que pensa celebrar amb aquelles persones que ja sigui per la seva mentalitat, ja per determinada representació, puguin despertar cert interès dintre l'esfera d'activitat del nostre poble.

Creiem que serà una secció de l'agradó de nostres llegidors i per lo tant acceptem amb gust el galant oferiment del citat amic, tot desitjant veure començada la seva tasca.

A la sala del Foment, avui a la tarda, s'hi celebrarà l'acostumat ball, a càrrec de la Banda Municipal.

Calçat de totes classes
F. Surroca.-Monterols, 26.-REUS

Màquines d'escriure
S'arreglen i netegen en la rellotgeria de l'arraval alt de Jesús, núm. 5

Espectacles

Teatre Fortuny

Grans sessions de cine per a avui. Programa extraordinari. Sessions tarda i nit. Preus i hores de costum.

Centre de Lectura

Companyia de declamació dirigida pel primer actor don Joaquim Viñas i de la que'n forma part la notable primera actriu donya Elvira Fremont.

Funció per a avui:
Tarda, «Lo ferter de ial» i «Messianina». — Nit, «Viatge bodes» i «Un cop d'estat».

Sala Reus

Grans sessions de cine per a avui. Nou programa de cintes. Sessions tarda i nit. Preus i hores de costum.

Kursaal de Reus

Grans sessions de cine per a avui. Espléndit programa. Debut dels artistes «Trio Mexican». Sessions tarda i nit. Preus i hores de costum.

Comercial

CANVIS CORRENTS

donats per la Junta Sindical del Col·legi de Corredors de Comerc de la plaça de Reus.

ESTRANGERS

Londres	90 dñ.	ops.	dñ.
Idem xequé			
Paris idem			
Berlin idem			
Marsella vista			
Hamburg vista			

VALORS LOCALS

Canvi anterior de operacions	Valor nominal Pts.	suport	valor
445 Gas Reusense	250	—	
615 Industrial Harinera	500	—	
622'50 Banco de Reus de Descuentos i Préstamos	500	—	
500 Obins. Electra Reusense	500	—	
25 Companyia Reusense de Tranvías, S. A.	250	—	
200 Idem id., Serie B.	500	—	
400 Electra Reusense.	500	—	
2600 Institut P. Mata.	2500	—	
575 Institut P. Mata.	500	—	
160 Empresa Hidrofónica	369'50	—	
525 Obligacions Manicomio Reusense.	500	—	
75 Carburos de Teruel.	500	—	
Pantán Riudecanyes.	50	—	

Ferrocarrils

Servei de trens que regeix des de 1 de juliol de 1915

DE REUS A BARCELONA

Sort 5'03 per Vilanova; arriba 8'48 m			
» 9'20	» 10'36 r		
» 13'00	» 12'47 c		
» 15'23	» 16'45 o		
» 19'49	» 19'24 m		
	» 21'53 e		

DE BARCELONA A REUS

Sort 5'26 (trasb. Roda); arriba 9'23 m			
» 8'33	» 10'36 r		
» 9'20	» 12'47 c		
» 13'00	» 16'45 o		
» 15'23	» 19'24 m		
» 19'49	» 21'53 e		

DE REUS A TARRAGONA

Sort 7'38	arriba 8'11 m		
» 9'56	» 10'30 m		
» 12'54	» 13'24		
» 14'30	» 15' m		
» 18'8	» 18'35 c		
» 20'50	» 21'34 m		

DE TARRAGONA A REUS

Sort 7'35	arriba 8'10 c		
» 9'10	» 9'50		
» 12'17	» 12'45 m		
» 16'36	» 17'14 m		
» 19'25	» 20'03 m		

DE REUS A FALSET I MORA

Sort 7'17 surt 9'29	arriba 10'37 m		
» 10'41	» 11'19	» 11'44 r	
» 13'17	» 14'24	» 14'58 c	
» 16'30	» 18'57	» 19'47 m	
» 19'49	» 21'11	» 21'47 m	
» 22'01		» 23'5 e	

SENSE

aquesta marca

Companyia del Gramófon

SOCIETAT ANÒNIMA ESPANYOLA

Exit colosal dels célebres artistes

Titta Ruffo i Caruso

en discs marca Gramótono

De venda: R. Perpiñá.

Major, 22. — REUS. — Despatx: 24, pral

DIPÓSIT DE RELLOTGERIA. — RELLOTGES DE BUTXACA i DESPERTADORS DES DE 2.90 PESSETES —

modern per a la curació o contenció de les hernies per cròniques i rebels que siguin, des de 3 pessetes a 125.

Faixes hipogastríques o ventrals, tirants omoplàstics.

Gran assortit en lentes i gafes per a miopes i vista cansada

Binocles teatre i campanya i tot lo concernent al ram d'òptica, cirurgia i ortopèdia.

NOTA.—No equivocar aquest antic i acreditat establiment LA CREU ROJA, dirigit per persona competent i amb títol professional,

amb altre d'igual article que hi ha en el mateix carrer, que amb el fi de despistar a la meva clientela i per a millor aprofitar-se del crèdit que cosa casa meva, s'ha establert prop de la mateixa.

La Cruz Roja

CASA FUNDADA EN 1896

Monterols, al costat del fabricant de gorres den Isidro Pons

Acadèmia de Dibuix i Pintura

DIRIGIDA PER

Don Tomás Bergadá

Professor suplent de Dibuix de l'Institut general i tècnic

Classes de Dibuix línia, figura, adorno, paisatge i al natural; pintura a l'oli i aquarela i al temple per a pintors decoradors. Classe especial per a senyores. Hores de classe convencionals. — L'obertura de les classes al primer d'octubre.

Lliçons a domicili

Arraval baix de Jesús, 31, baixos

TIPOGRAFIA CATALANA.—LLOVERA, 23.

Institut de Bioteràpia i Laboratori Microbiològic Clínic

DEL

Doctor A. FRÍAS

VACUNACIÓ CONTRA LA

RABIA

La vacunació deu començar abans d'haver transcorregut 10 dies després de la mossegada

Diagnòstic o revelació experimental de la rabia en els animals causants de les mossegades. Anàlisis bio-normals i patològics. — Arraval baix Jesús, 33, Reus

Comerc de Ferreteria i Quincalla

Material per a mines i obres públiques. — Especialitat en articles per a construcció d'edificis

RAMON SALVAT

ARRAVAL ALT DE JESÚS, 30. — Telèfon 220. — REUS

Cuines i econòmiques

No compreu cuines sense fer-se càrrec de les ventatges que reuneixen les d'aquesta casa.

Totes les cuines són assentades i garantides i garantisides de íntim

EL CAS MES SENZILL DE TOS;

el refredat més simple; qualsevol lleugera inflamació, més que afecions transitòries constitueixen un perill serio i constant. La TISIS, BRONQUITIS CRÒNICA, l'ASMA, etc., són ben sovint el resultat de catarroso mal cuidats. Les

PASTILLES SERRA

compostes de balsàmics, antisséptics i espectorants que tenen la facultat d'aliviar i curar tota mena de TOS i enfermetats de les vies respiratòries són el remei millor que pot recomanar-se en la seguretat d'obtenir promptes i satisfactoris resultats.

Calma la tos ràpidament, estova el pit, descarrega els pulmons i fan desaparèixer tot seguit la fadiga que oprimia i dificultava la respiració.

Es venen a 2 rials capsula.

FARMACIA SERRA, Arraval de Santa Agnès, 80 - REUS

No compreu trajes ni abrics
sense abans visitar la

NOVA LÀMPARA ESTRANGERA

Làmpara Nitrògen

Dispot 1½ Watt

Gran potència lluminosa. -- Cor sum veritat.

Duració sens rival

Demaneu-la a tots els bons establiments d'Electricitat i a vostres electricistes.

Concessionari i dipositari per a Espanya i Portugal:

Plutarc Texidò. - Carme, 35. - Barcelona

Per a demandes, dirigir-se a la tenda de material elèctric,
CARMÉ, 35. — PROP DE LES RAMBLES

Representant en aquesta província

JOSEP BALDRICH

SANT ELIES, 2, 2da, 1ª REUS

Nou Consultori de Medicina i Cirurgia
Dr. Josep Rebullida Pedret

EX ALUMNE INTERN DEL DR. GAJAL

Especialitat en enfermetats del noi i de la dona

Alumne de les clíiques dels Drs. Olschausen, de Munich, i Pfandl

OPERACIONS. — Hores de consulta: de 10 a 12 del matí i de 3 a 5 de la tarda

Hotel París. - REUS

Litinoides Serra

Primera sal litínica fabricada a Espanya per a l'obtenció de

riquíssima aigua de taula

Exigiu sempre el nom Litinoides Serra sobre fons blau i tindreu la garantia de que la bossa és llegítima, essent l'únic veritable remei per a prevenir i curar malalties de l'estómac, fetge, ronyons, mal de pedra, etc. Proporcionen una aigua pura, fresca, carbònica, deliciosa de gust.

Es venen en capses de 12 paquets a 1 pesseta; de 50 paquets a 3·65 pessetes; de 100 paquets a 7 pessetes; UN PAQUET SOLT: 10 CENTIMS.

EL RECONSTITUENT MILLOR

és aquell que basant-se en teories científiques admeses universalment, proporciona a l'organisme empobrit un immediat alivi i la reparació progressiva de les forces perdudes. La

Enofostorina Serra

és agradable al paladar com la més fina de les begudes, té una acció vivificant tal que pot dir-se que REFA el cos rendit per l'anèmia; remineralitza la matèria gris; aclareix la ment i retorna el bon humor.

Es indispensable per a totes aquelles persones convalescents de llargues malalties, per a combatre la vellesa prematura, enfortir al débil i vigoritzar a l'impotent.

- REUS

SASTRERIA QUERALT
Monterols, 35. - Reus.

DISPONIBLE